

förutser, att det under ett finansår, då statsverkets behof tvingar till uppsökandet af nya skattekällor, torde vara gagnlöst att påyrka någon betydligare nedsättning i redan utgående skatter, inskränker jag mig till att, i rättvisans och allmänna rörelsens intresse, åtminstone hem-

ställa, att Riksdagen, för den händelse den beslutar att den särskilda bevillningsafgiften å enskilda bankernas sedelutgifning fortfarande skall utgå med 10 pro mille, måtte stadga, att skatten skall för hvarje bank beräknas efter det sedelbelopp, banken i medeltal under nästföregående år haft på en gång utelöpande.

Stockholm den 25 januari 1894.

W. Skytte.

N:o 33.

Af herr **S. J. Kardell**, angående skyldighet för statens tjenstemän att vid insättning i bank af omhänderhafda allmänna medel anlita riksbanken m. m.

Det har händt och händer stundom ännu, att tjenstemän, som omhänderhafva penningar för det allmännas räkning, hafva sådana medel insatta på upp- och afskrifningsräkning eller deposition i enskilda bankinrättningar, äfvensom att de sedan i samband dermed sprida enskilda bankers sedlar vid liqvider. Att ett sådant tillvägagående icke är på sin plats på sådana orter, der tillfälle finnes för vederbörande att vända sig till riksbanken, lär svårligen kunna bestridas. Tjenste-

män, som hafva allmänna medel om hand, kunna icke handla rätt, om de vidtaga sådana anordningar, att enskilda banker operera med och draga vinst af statens medel, der riksbanken skulle kunna göra detta i stället. Det lämpligaste sättet att göra sådana penningar fruktbarande är att insätta dem på folioräkning i riksbanken och sålunda låta denna göra sig dem till nytta.

Jag får ^{derför} förvordsamt hemställa,

att Riksdagen beslutar, att i alla de städer, der riksbankskontor finnas, statens tjenstemän vid insättningar på bank af på tjenstens vägnar omhänderhafda medel äro skyldige att insätta dem på folioräkning i riksbanken, äfvensom att de alltid skola göra sina utbetalningar med riksbankens sedlar.

Derest denna min hemställan vinner statsutskottets bifall, torde detta utskott närmare formulera de föreskrifter, till hvilka den kan gifva anledning, vare sig fristående i och för sig, eller som tillägsbestämmelse till budgeten.

Stockholm den 25 januari 1894.

S. J. Kardell.

33